

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-238/2025-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Kristine Senjak Krunić, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i Senke Orlić Zaninović, članica vijeća, te više sudske savjetnice Nele Petrović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja DLj iz [adresa], OIB [osobni identifikacijski broj], kojeg zastupa opunomoćenik Mislav Klokočovnik, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Klokočovnik & partneri d.o.o., Ilica 13, Zagreb, protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3, OIB 68011638990, radi donošenja pojedinačne odluke koja nije donesena u propisanom roku, na sjednici vijeća održanoj 27. veljače 2026.

r i j e š i o j e

- I. Upravni spor se obustavlja.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Tužitelj je pokrenuo predmetni upravni spor tužbom, u kojoj navodi da tuženik nije u zakonskom roku odlučio o njegovoj žalbi izjavljenoj protiv rješenja Grada Zagreba, Ureda Gradonačelnika, Službenika za informiranje, KLASA: 008-02/25-002/200, URBROJ: 251-02-02/008-25-2 od 27. lipnja 2025., kojim se odbija tužiteljev zahtjev za ostvarivanje prava na pristup informacijama podnesen 25. travnja 2025., a kojim je tražio podatke iz Upisnika ugostiteljskih objekata koji se ne kategoriziraju za ugostiteljski objekt vrste caffe bar, naziva B [adresa], te podatke o ugostiteljima, odnosno o pružateljima ugostiteljskih usluga, o razdoblju pružanja ugostiteljskih usluga, o ugostiteljskom objektu. Tužbom je zatražio da se tužbeni zahtjev usvoji te naloži tuženiku donijeti odluku o žalbi radi šutnje uprave, uz naknadu troškova ovog upravnog spora.

2. Povodom navedene tužbe, a na poziv ovoga Suda, tuženik je dostavio odgovor od 3. studenog 2025., iz kojeg proizlazi da je u međuvremenu o tužiteljevoj žalbi odlučeno rješenjem, KLASA: UP/II-008-07/25-01/697, URBROJ: 401-01/11-25-4 od 22. listopada 2025., kojim je oglašeno ništavim jedanaest prvostupanjskih rješenja (pored ostalih i ovdje osporeno), u bitnom uz obrazloženje da tužitelj nije ni podnio zahtjeve za pristup informacijama te da je, umjesto važećeg Pravilnika o upisnicima ugostiteljskih objekata i upisnicima o pružanju ugostiteljskih usluga u domaćinstvu i

seljačkom domaćinstvu, pogrešno primijenjen Zakon o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj: 25/13., 85/15. i 69/22. – dalje u tekstu: ZPPI).

3. Tužitelj se tijekom predmetnog upravnog spora, podneskom od 13. studenoga 2025., očitovao na tuženikov odgovor na tužbu, ostajući u cijelosti kod tužbe i tužbenog zahtjeva vezano za šutnju uprave, dok je, podneskom od 22. siječnja 2026., obavijestio ovaj Sud da obustavi spor na temelju članka 106. stavka 1. točka 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 36/24. – dalje u tekstu: ZUS), budući da je tuženik postupio po tužbenom zahtjevu. Ujedno je zatražio naknadu troška predmetnog upravnog spora za sastav tužbe i očitovanje na odgovor na tužbu u ukupnom iznosu od 2.000 €.

4. Slijedom izloženog, a kraj činjenice da je donošenjem rješenja o žalbi prestala šutnja zbog koje je tužitelj ustao s ovom tužbom, te da tužitelj nije proširio tužbeni zahtjev i na naknadno rješenje, to su ostvareni uvjeti za obustavu predmetnog upravnog spora, sukladno ovlaštenju iz odredbe članka 103. stavka 1. ZUS-a.

5. U odnosu na zahtjev tužitelja za naknadu troškova predmetnog upravnog spora, ovaj Sud nalazi osnovanim razloge iz odgovora na tužbu, kojima tuženik upućuje na primjenu odredbe članka 147. stavka 8. ZUS-a, prema kojoj stranka koja zlouporabi prava koja joj pripadaju u sporu, nema pravo na naknadu troškova.

6. Naime, tuženik u očitovanju na tužbu navodi da je tužitelj povezan s drugim tužiteljima (JS i PC) jer su sve tri navedene osobe Gradskom uredu za gospodarstvo, ekološku održivost i strategijsko planiranje podnijele zahtjeve kojima traže iste podatke za različite ugostiteljske objekte, odnosno da je prvostupanjsko tijelo tuženiku dostavilo veći broj predmeta (jedanaest tužiteljevih žalbi, šest žalbi tužitelja JS i osam žalbi tužitelja PC) te da tužitelji, iako u svojim podnescima nisu tražili primjenu odredaba ZPPI-a, koriste sve procesne mogućnosti koje su tim Zakonom propisane, a što sve, i po ocjeni ovoga Suda, ukazuje da inzistiranje tužitelja na odlučivanju tuženika po žalbi (zbog nedonošenja rješenja) predstavlja svojevrstan pokušaj zlouporabe koji ima za cilj ostvarivanje troška u postupku radi šutnje uprave.

6.1. Ovo osobito imajući u vidu da tužitelj nije proširio tužbeni zahtjev na rješenje doneseno po žalbi, a iz kojeg rješenja, upravo temeljem njegovih žalbenih navoda, proizlazi da se ovdje ne radi o primjeni ZPPI-a, jer tužitelj nije ni podnio zahtjev za pristup informacijama u smislu citiranog Zakona, zbog čega nema pravo na naknadu zatraženih troškova predmetnog upravnog spora.

7. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 106. stavka 1. točke 2. i članka 148. stavka 4. ZUS-a, odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

U Zagrebu, 27. veljače 2026.

Predsjednica vijeća
Kristina Senjak Krunić, v.r.